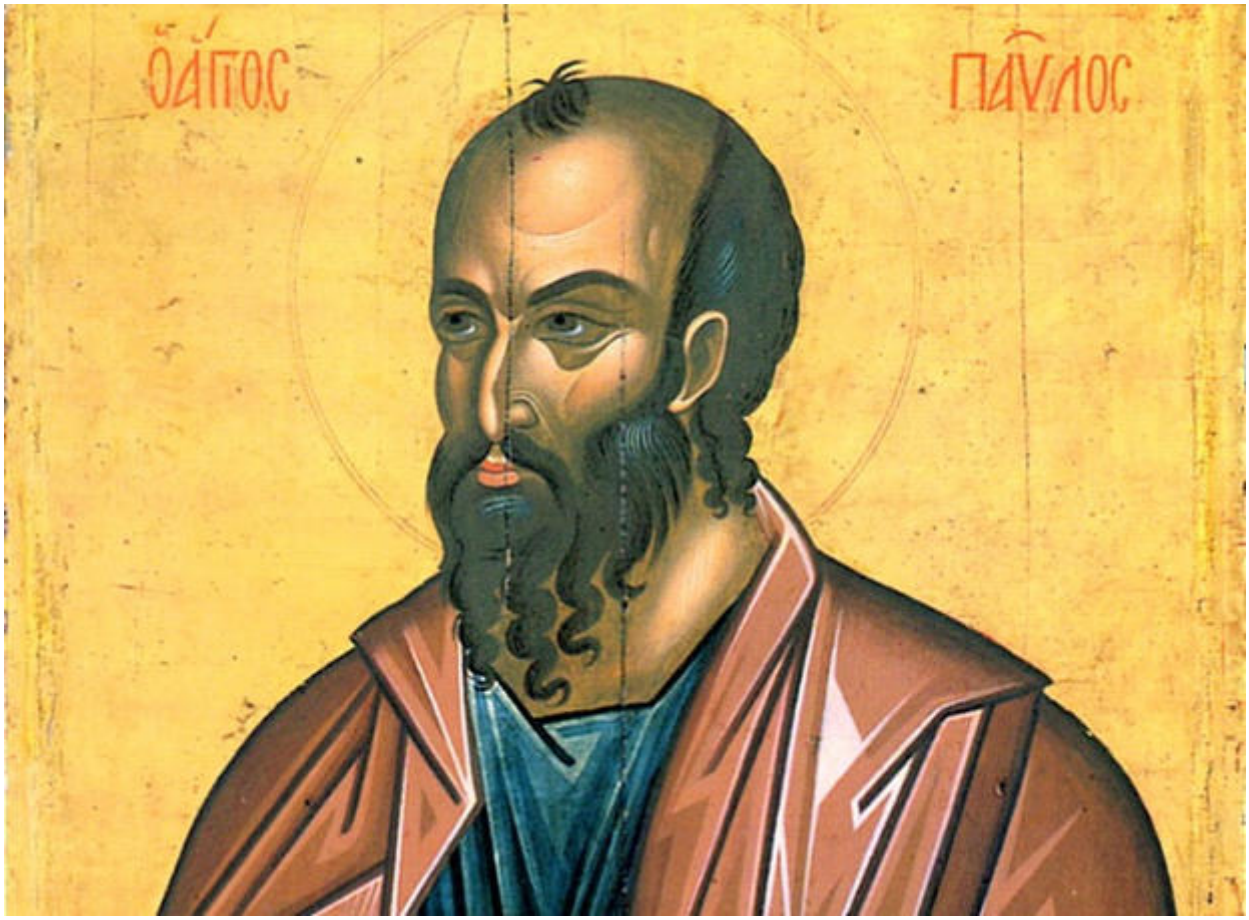
15/03/2026

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής της Σταυροπροσκυνήσεως

/ Ορθόδοξες Προβολές

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής της Σταυροπροσκυνήσεως: Ἑβρ. δ΄ 14 – ε΄ 6 (15-3-2026)

Ἀδελφοί, ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴδυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ’ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παῤῥησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ

καὶ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ’ ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ἀφοῦ, λοιπόν, ἔχουμε μέγα ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος ἔχει διέλθει τούς οὐρανούς, δηλαδή τόν Ἰησοῦ τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά εἴμαστε σταθεροί στήν πίστη μας. Γιατί δέν ἔχουμε ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος δέν μπορεῖ νά συμπάσχει μέ τίς δικές μας ἁμαρτίες, ἀλλ᾽ ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος ἔχει ὑποστεῖ πλήρως πειρασμούς μέ ὅλους τούς τρόπους (στό ἀνθρώπινο σῶμα του), χωρίς ὅμως ἁμαρτίες. Ἑπομένως, ἄς προσέλθουμε μέ θάρρος στόν θρόνο τῆς χάριτος γιά νά λάβουμε συγχώρεση καί νά βροῦμε χάρη γιά ἔγκαιρη βοήθεια. Κάθε ἀρχιερέας, λοιπόν, ὁ ὁποῖος προέρχεται ἀπό ἀνθρώπους, ἐγκαθίσταται στό ἀξίωμα, γιά νά τελεῖ ἐκεῖνα πού πρέπει νά προσφέρονται στόν Θεό, ὑπέρ τῶν ἀνθρώπων, γιά νά προσφέρει δῶρα καί θυσίες ὑπέρ τῶν ἁμαρτιῶν τους, ἀφοῦ μπορεῖ νά εἶναι συγκαταβατικός μέ ὅσους ἁμαρτάνουν ἀπό ἄγνοια καί πλάνη, ἐπειδή καί ὁ ἴδιος (ὡς ἄνθρωπος) ἔχει ἀσθενή φύση· καί γι᾽ αὐτήν τήν ἀσθενή φύση του εἶναι ὑποχρεωμένος νά προσφέρει θυσίες καί γιά τίς δικές του ἁμαρτίες, ὅπως προσφέρει γιά τίς ἁμαρτίες τοῦ λαοῦ. Καί δέν ἐγκαθίσταται κανείς ἀπό μόνος του στό ἀρχιερατικό ἀξίωμα, ἀλλ᾽ ἐγκαθίσταται ἅμα κληθεῖ ἀπό τόν Θεό, ὅπως ἀκριβῶς καί ὁ Ἀαρών. Κατά τόν ἴδιο τρόπο καί ὁ Χριστός δέν ἀποφάσισε αὐθαίρετα ὁ ἴδιος νά γίνει ἀρχιερέας, ἀλλά τόν ἔκανε ὁ Θεός-Πατέρας (κατά τήν ἄχρονη γέννησή του), ὅταν τόν προσφώνησε καί τοῦ εἶπε: «Ἐσύ εἶσαι ὁ Υἱός μου, ἐγώ σέ γέννησα σήμερα»· ὅπως λέγει (ἡ Γραφή) καί σ᾽ ἄλλο σημεῖο: «Ἐσύ εἶσαι αἰώνιος ἱερέας κατά τήν τάξη Μελχισεδέκ».

(Από τη νέα έκδοση: Η Καινή Διαθήκη, το πρωτότυπο κείμενο με νεοελληνική απόδοση του ομοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, εκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)